DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 28 februari 2008 *

I mål C-263/06,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) genom beslut av den 30 mars 2006, som inkom till domstolen den 16 juni 2006, i målet

Carboni e derivati Srl

mot

Ministero dell'Economia e delle Finanze,

Riunione Adriatica di Sicurtà SpA,

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden K. Lenaerts samt domarna R. Silva de Lapuerta, E. Juhász, J. Malenovský och T. von Danwitz (referent),

* Rättegångsspråk: italienska.

generaladvokat: J. Mazák,
justitiesekreterare: R. Grass,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Italiens regering, genom I.M. Braguglia, i egenskap av ombud, biträdd av G. Albenzio, avvocato dello Stato,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom E. Righini och J. Hottiaux, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 11 september 2007 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 1 i kommissionens beslut nr 67/94/EKSG av den 12 januari 1994 om införande av en preliminär antidumpningstull på import till gemenskapen av hematittackjärn med ursprung i Brasilien, Polen, Ryssland och Ukraina (EGT L 12, s. 5), jämförd med artiklarna 29–31 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4) (nedan kallad gemenskapens tullkodex).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Carboni e derivati Srl (nedan kallat Carboni), å ena sidan, och Ministero dell'Economia e delle Finanze (ekonomi- och finansministeriet, nedan kallat Ministero) samt Riunione Adriatica di Sicurtà SpA (nedan kallat RAS), å andra sidan, angående fastställandet av tullvärdet för ett parti hematittackjärn med ursprung i Ryssland, som importerats till Europeiska gemenskapen, i syfte att tillämpa en rörlig antidumpningstull som införts genom beslut nr 67/94.

Tillämpliga bestämmelser

De grundläggande antidumpningsbestämmelserna och de särskilda antidumpningsbestämmelserna

3 I artiklarna 1, 2 och 13 i kommissionens beslut nr 2424/88/EKSG av den 29 juli 1988 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska kol- och stålgemenskapen (EGT L 209, s. 18; svensk specialutgåva, område 11, volym 14, s. 115) (nedan kallat grundbeslutet) föreskrivs följande:

"*Artikel 1*

Tillämpningsområde

Detta beslut innehåller bestämmelser om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska kol- och stålgemenskapen.

Artikel 2

Dumpning

A. PRINCIP

1. En antidumpningstull får tas ut på varje dumpad vara vars övergång till fri omsättning inom gemenskapen vållar skada.

2. En vara skall anses ha dumpats om dess pris vid export till gemenskapen är lägre än normalvärdet för en likadan vara.

…

Artikel 13

Allmänna föreskrifter om tullar

…

2. Sådana åtgärder skall ange bl.a. den införda tullens belopp och typ, den vara som avses, ursprungs- eller exportlandet, om möjligt leverantörens namn samt skälen för åtgärden.

3. Sådana tullar skall inte överstiga den tillfälligt uppskattade eller slutgiltigt fastställda dumpningsmarginalen eller subventionen och bör vara mindre om ett mindre belopp räcker för att undanröja skadan.

…”

4 Den 12 januari 1994 antog Europeiska gemenskapernas kommission beslut nr 67/94 med stöd av artikel 11 i grundbeslutet, i vilken det bland annat föreskrivs en möjlighet att införa preliminära antidumpningstullar. Skälen 64–67 i beslut nr 67/94 har följande lydelse:

”64) Kommissionen har gjort en beräkning för att fastställa den prisnivå vid vilken de berörda importerna inte längre vållar gemenskapsindustrin väsentlig skada …

65) Kommissionen anser att åtgärderna, utöver att återupprätta sund konkurrens på marknaden för hematittackjärn, samtidigt bör möjliggöra för de exporterande länderna att erhålla en bättre avkastning på exporten av den berörda varan.

66) Kommissionen anser att införandet av ett minimipris i detta fall är lämpligare än någon annan typ av åtgärd för att uppnå dessa mål.

67) Kommissionen har funnit att den preliminära antidumpningstull som föreskrivs i artikel 13.3 i beslut nr 2424/88/EKSG inte överstiger de fastställda dumpningsmarginalerna, eftersom det minimiimportpris som anses nödvändigt för att undanröja de skadliga verkningarna av dumpning i samtliga fall understiger det normalvärde som fastställts för de berörda bolagen."

5 I artikel 1 i beslut nr 67/94 föreskrivs följande:

"1. En preliminär antidumpningstull skall införas på import av hematittackjärn enligt KN-kod 7201 10 19 med ursprung i Brasilien, Polen, Ryssland och Ukraina.

2. Tullsatsen skall vara skillnaden mellan ett pris på 149 ecu per ton (cif-pris före tull) och det deklarerade tullvärdet i samtliga fall då detta tullvärde är lägre än minimiimportpriset.

3. Gällande bestämmelser om tullar skall tillämpas.

..."

6 Den preliminära antidumpningstull som infördes genom beslut nr 67/94 bekräftades genom kommissionens beslut nr 1751/94/EKSG av den 15 juli 1994 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import till gemenskapen av hematittackjärn med ursprung i Brasilien, Polen, Ryssland och Ukraina (EGT L 182, s. 37; svensk specialutgåva, område 11, volym 32, s. 95). I artikel 1.2 i beslut nr 1751/94 föreskrivs följande:

”Tullsatsen skall vara skillnaden mellan ett pris på 149 ecu per ton och det godkända tullvärdet (fritt gemenskapens gräns) i samtliga fall då detta tullvärde är lägre än det förstnämnda priset.”

Gemenskapens tullkodex och tillämpningsföreskrifterna till denna

7 I artiklarna 28–31 i gemenskapens tullkodex föreskrivs följande:

”*Artikel 28*

Bestämmelserna i detta kapitel skall användas för att fastställa tullvärdet vid tillämpningen av Europeiska gemenskapernas tulltaxa och bestämmelser som reglerar särskilda områden för varuhandel utan anknytning till tulltaxan.

Artikel 29

1. Tullvärdet på importerade varor skall vara transaktionsvärdet, det vill säga det pris som faktiskt betalats eller skall betalas för varorna när de säljs för export till gemenskapens tullområde, om nödvändigt justerat enligt artiklarna 32 och 33 under förutsättning

…

d) att köparen och säljaren inte är närstående eller, om köparen och säljaren är närstående, att transaktionsvärdet är godtagbart för tulländamål enligt punkt 2.

2. a) För att fastställa om transaktionsvärdet är godtagbart för tillämpningen av punkt 1, skall det faktum att köparen och säljaren är närstående inte i sig vara tillräckligt skäl för att betrakta transaktionsvärdet som icke godtagbart. Om så är nödvändigt skall omständigheterna kring försäljningen undersökas och transaktionsvärdet godtas om det närstående förhållandet inte har påverkat priset. Om tullmyndigheterna, med hänsyn till de upplysningar som lämnats av deklaranten eller tagits fram på annat sätt, har skäl att anse att det närstående förhållandet har påverkat priset, skall de underrätta deklaranten om sina skäl och ge honom en rimlig möjlighet att yttra sig. Om deklaranten så begär, skall underrättelsen om skälen ske skriftligen.

…

Artikel 30

1. Om tullvärdet inte kan fastställas enligt artikel 29, skall det fastställas genom att punkt 2 a, b, c och d genomgås i ordningsföljd …

2. Det tullvärde som fastställs enligt denna artikel skall vara

a) transaktionsvärdet på identiska varor …

b) transaktionsvärdet på liknande varor …

c) det värde som grundas på det styckepris för vilket de importerade varorna eller identiska eller liknande importerade varor säljs inom gemenskapen i den största sammanlagda kvantiteten till personer som inte är närstående säljarna,

d) det beräknade värde[t] …

Artikel 31

1. Om tullvärdet för de importerade varorna inte kan fastställas enligt artikel 29 eller 30, skall det fastställas på grundval av tillgängliga data inom gemenskapen genom användning av rimliga medel som är förenliga med följande principer och allmänna bestämmelser:

— Överenskommelsen om genomförande av artikel VII i Allmänna tull- och handelsavtalet.

— Artikel VII i Allmänna tull- och handelsavtalet.

— Bestämmelserna i detta kapitel.

2. Inget tullvärde skall fastställas enligt punkt 1 på grundval av

…

b) ett system som gör det möjligt att för tulländamål godta det högre av två alternativa värden,

…

g) godtyckliga eller fiktiva värden.”

8 I kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 2913/92 (EGT L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1) (nedan kallad tillämpningsförordningen) finns en bilaga 23, som har rubriken ”Förklarande anmärkningar om tullvärde”. I punkt 2 i anmärkningarna i denna bilaga avseende artikel 31.1 i gemenskapens tullkodex föreskrivs följande:

”De värderingsmetoder som skall tillämpas enligt artikel 31.1 [i tullkodexen] bör vara de metoder som fastställs i artiklarna 29 och 30.2 [i tullkodexen], men en rimlig flexibilitet i användningen av dessa metoder skulle vara i överensstämmelse med målen och bestämmelserna i artikel 31.1.”

9 Genom tillämpningsförordningen har kommissionen antagit ett antal tillämpningsföreskrifter till gemenskapens tullkodex. I synnerhet föreskrevs följande i artikel 147.1 i nämnda förordning, i den lydelse som var i kraft i juni 1994, det vill säga vid tidpunkten för importen av det parti hematittackjärn med ursprung i Ryssland som ligger till grund för målet vid den nationella domstolen:

”Vid tillämpningen av artikel 29 i [gemenskapens tullkodex] skall det faktum att de varor som skall säljas deklareras för fri omsättning anses som ett tillräckligt tecken på att de har sålts för export till gemenskapens tullområde. Detta skall även gälla vid flera på varandra följande försäljningar som sker före värderingen, i sådana fall får varje pris som erhålls vid försäljningarna, med beaktande av bestämmelserna i artik[larna] 178–181, ligga till grund för värderingen.”

10 Artiklarna 178–181 i tillämpningsförordningen rör deklaration av uppgifter och ingivande av handlingar rörande tullvärdet. Genom kommissionens förordning (EG) nr 3254/94 av den 19 december 1994 om ändring av förordning nr 2454/93 (EGT L 346, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 87) infördes artikel 181a i tillämpningsförordningen, vilken har följande lydelse:

”1. Tullmyndigheterna behöver inte fastställa tullvärdet för importerade varor på grundval av transaktionsvärdesmetoden om de, enligt det förfarande som anges i punkt 2, har anledning att betvivla att det deklarerade värdet utgör det sammanlagda belopp som betalats eller skall betalas och som avses i artikel 29 i [gemenskapens tullkodex].

2. Om tullmyndigheterna hyser de tvivel som avses i punkt 1 kan de begära ytterligare upplysningar enligt artikel 178.4. Om dessa tvivel inte undanröjs skall tullmyndigheterna innan de fattar ett slutgiltigt beslut underrätta personen i fråga, skriftligen om så [begärs], om anledningen till dessa tvivel och ge vederbörande rimlig möjlighet att förklara sig. Det slutgiltiga beslutet och motivet till detta skall skriftligen meddelas vederbörande.”

Tvisten vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

11 I maj 1994 köpte Carboni ett parti hematittackjärn av ryskt ursprung från Commercio Materie Prime CMP SpA (nedan kallat CMP), som har sitt säte i Genua (Italien). CMP hade självt köpt hematittackjärnet av OME-DTECH Electronics LTD (nedan kallat OME-DTECH), som har sitt säte i Limassol (Cypern). I juni 1994 ingav Carbonis tullombud, SPA-MAT Srl, en importdeklaration avseende partiet till tullen i Molfetta (Italien) för Carbonis räkning. Partiets värde deklarerades utifrån ett pris på 151 ecu per ton och partiet tullklarerades i denna hamn efter det att tull hade betalats, vilket skedde den 14 juni 1994.

12 Genom beslut av den 16 juli 1994 underrättade tullmyndigheterna Carboni, genom tullombudet SPA-MAT Srl, om att det belopp som erlagts måste höjas i enlighet med beslut nr 67/94 med en antidumpningstull som motsvarade skillnaden mellan priset på 149 ecu per ton och tullvärdet, eftersom myndigheterna betvivlade att det deklarerade värdet var korrekt.

13 Carboni ställde säkerhet genom borgen för betalningen av det belopp som krävdes som antidumpningstull genom borgensmannen, det vill säga RAS. Carboni väckte dock talan vid Tribunale di Bari mot Ministero och RAS och bestred kravet på betalning av en antidumpningstull och följaktligen behovet av att ställa en säkerhet.

14 Carboni gjorde särskilt gällande att priset på 151 ecu per ton som angavs på den faktura som hade utfärdats av CMP översteg minimiimportpriset (149 ecu per ton) och att det därför inte fanns någon anledning att ta ut en antidumpningstull.

15 Ministero hävdade för sin del att importdeklarationen var försedd med ett ogiltigt ursprungsintyg och att det pris som angavs på CMP:s proformafaktura inte var trovärdigt. I det avseendet påpekade Ministero att det i fakturan för den föregående försäljningen till CMP, vilken hade utfärdats av OME-DTECH, angavs ett försäljningspris på 130,983 ecu per ton, vilket visade att detta pris var lägre än det minimiimportpris som fastställts i beslut nr 67/94.

16 Tribunale di Bari ogillade Carbonis talan genom dom av den 30 september 2000, bland annat av det skälet att skyddet av den europeiska marknaden genom införandet av en antidumpningstull skall säkerställas när varorna förs in i gemenskapen, det vill säga vid tidpunkten för det första förvärvet av en näringsidkare inom gemenskapen.

17 Carboni överklagade domen till Corte d'appello di Bari, som ogillade överklagandet. Enligt nämnda domstol avses med uttrycket "övergår till fri omsättning" i artikel 201 i gemenskapens tullkodex att varan släpps ut på gemenskapsmarknaden, varför det är nödvändigt att beakta handelsledet då den första näringsidkaren inom gemenskapen förvärvar varan. I annat fall skulle nämligen antidumpningsbestämmelserna lätt kunna kringgås.

18 Carboni överklagade domen till Corte suprema di cassazione. I överklagandet gjorde Carboni bland annat gällande att övergången till fri omsättning sker först vid den tidpunkt då varan förs in till gemenskapens tullområde, och inte då varan enbart förvärvas av ett rättssubjekt från gemenskapen i en stat utanför gemenskapen. Syftet med antidumpningstullen är nämligen inte att bestraffa tillverkningsstaten för att hindra den från att exportera till ett visst pris, utan att undvika att en vara som sålts till underpris kommer in på gemenskapsmarknaden och medför negativa konsekvenser för konkurrensen.

19 Vidare hänvisade Carboni till artikel 1.2 i beslut nr 1751/94 och till inledningen i artikel 29.1 första stycket i gemenskapens tullkodex, där det föreskrivs att ”tullvärdet på importerade varor skall vara transaktionsvärdet, det vill säga det pris som faktiskt betalats”. Carboni drog därav slutsatsen att det belopp som CMP betalat saknar relevans, eftersom det inte har betvivlats att inköpsfakturan som utfärdats av CMP är korrekt. Prisskillnaden mellan de två försäljningarna är motiverad av andra skäl, nämligen ersättningen för förmedlingsverksamheten, transportkostnader och ansvaret för risker.

20 Enligt Ministero kan man av antidumpningsbestämmelsernas syfte sluta sig till att den skada som gemenskapsmarknaden åsamkas inte bara uppstår när de varor som sålts till underpris faktiskt förs in till gemenskapens tullområde, utan även då en näringsidkare inom gemenskapen förvärvar sådana varor till ett lägre pris än vad andra näringsidkare inom gemenskapen måste betala.

21 Corte suprema di cassazione vill få klarhet i huruvida tullmyndigheterna kan välja att till grund för tillämpningen av en antidumpningstull använda det värde som motsvarar det pris som fastställts för varan i fråga vid en försäljning som ägde rum före den försäljning på grundval av vilken tulldeklarationen gjordes eller, med andra ord, huruvida den avgörande tidpunkten är tidpunkten för den försäljning som genomförts för att exportera varan till gemenskapens tullområde, oberoende av när varan uppvisas för tullen.

22 Corte suprema di cassazione anser nämligen att det är nödvändigt att fastställa huruvida näringsidkarens frihet att vid fastställandet av tullvärdet välja det pris som betalades för varorna vid en transaktion som ägde rum före den transaktion på grundval av vilken tulldeklarationen gjordes motsvaras av en identisk möjlighet för tullmyndigheten.

23 Efter att ha konstaterat att domstolen ännu inte har tagit ställning till den rättsfråga som uppkommit i det aktuella nationella målet, beslutade Corte suprema di cassazione att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfråga till domstolen:

”Kan tullmyndigheten, enligt principerna i gemenskapens tullagstiftning, vid tillämpningen av en antidumpningstull, såsom den som införts genom … beslut nr 67/94 …, hänvisa till priset vid en försäljning av samma varor som ägde rum före den försäljning på grundval av vilken tulldeklarationen gjordes, när köparen är ett rättssubjekt från gemenskapen eller försäljningen i vart fall har skett för att importera varorna till gemenskapen?”

Prövning av tolkningsfrågan

24 Den nationella domstolen har ställt frågan för att få klarhet i huruvida det enligt de relevanta bestämmelserna i gemenskapens tullagstiftning är tillåtet för tullmyndigheterna att, vid tillämpningen av den antidumpningstull som införts genom beslut nr 67/94, fastställa tullvärdet på grundval av det pris som fastställts för samma varor vid en försäljning som ägde rum före den försäljning som tulldeklarationen avser.

25 För att besvara denna fråga skall domstolen först ta ställning till huruvida tullmyndigheterna, vid tillämpningen av den antidumpningstull som införts genom ovannämnda beslut, generellt kan hänvisa till det pris som fastställts för samma varor vid en tidigare försäljning, även om det pris som deklarerats motsvarar det pris som faktiskt betalats eller skall betalas av importören. Om svaret på denna fråga är

nekande skall domstolen därefter pröva huruvida tullmyndigheterna åtminstone har en sådan möjlighet i det enskilda fallet, när de betvivlar att det pris som angetts i tulldeklarationen är korrekt.

Huruvida tullmyndigheterna, vid tillämpningen av den antidumpningstull som införts genom beslut nr 67/94, har möjlighet att hänvisa till en tidigare försäljning när det pris som deklarerats motsvarar det pris som faktiskt betalats eller skall betalas av importören

26 För att besvara frågan huruvida tullmyndigheterna, vid tillämpningen av den antidumpningstull som införts genom beslut nr 67/94, kan hänvisa till det pris som fastställts för de aktuella varorna vid en tidigare försäljning, även om det pris som deklarerats motsvarar det pris som faktiskt betalats eller skall betalas av importören, skall domstolen tolka begreppet ”det deklarerade tullvärdet” i den mening som avses i artikel 1.2 i beslut nr 67/94.

27 Det skall först påpekas att uttrycket tullvärdet motsvarar tullvärdet för importerade varor, såsom detta definieras i tullbestämmelserna (se analogt dom av den 29 maj 1997 i mål C-93/96, ICT, REG 1997, s. I-2881, punkt 14). Med hänsyn till tidpunkten för omständigheterna i målet vid den nationella domstolen skall det hänvisas till artikel 29.1 i gemenskapens tullkodex, där detta uttryck definieras som att det motsvarar ”transaktionsvärdet, det vill säga det pris som faktiskt betalats eller skall betalas för varorna när de säljs för export till gemenskapens tullområde”, om nödvändigt justerat enligt andra relevanta bestämmelser i gemenskapens tullkodex.

28 I nämnda artikel 29.1 anges att tullvärdet endast avser de varor som ”säljs för export till gemenskapens tullområde”. Härav följer att det vid försäljningstidpunkten måste

vara fastslaget att varorna med ursprung i en tredje stat kommer att transporteras till gemenskapens tullområde (se analogt – beträffande artikel 3.1 i rådets förordning (EEG) nr 1224/80 av den 28 maj 1980 om värdering av varor för tulländamål (EGT L 134, s. 1), en bestämmelse som i huvudsak är identisk med artikel 29.1 i gemenskapens tullkodex – dom av den 6 juni 1990 i mål C-11/89, Unifert, REG 1990, s. I-2275, punkt 11).

29 Enligt artikel 147.1 första meningen i tillämpningsförordningen skall det faktum att de varor som skall säljas deklareras för fri omsättning anses som ett tillräckligt tecken på att ovannämnda villkor är uppfyllt. I artikel 147.1 andra meningen, i den lydelse som var tillämplig vid tidpunkten för omständigheterna i målet vid den nationella domstolen, angavs att detta skall även gälla vid flera på varandra följande försäljningar som sker före värderingen.

30 Vid flera på varandra följande försäljningar kan således de priser som hänför sig till försäljningar som ägt rum efter exporten, men innan varorna övergått till fri omsättning i gemenskapen, beaktas för att fastställa ”transaktionsvärdet” i den mening som avses i artikel 29.1 i gemenskapens tullkodex (se analogt domen i det ovannämnda målet Unifert, punkt 13).

31 Vid flera på varandra följande försäljningar av varor för import till gemenskapens tullområde kan importören således fritt välja bland de avtalade priserna för var och en av dessa försäljningar vilket pris denne vill lägga till grund för fastställandet av de aktuella varornas tullvärde, under förutsättning att vederbörande kan tillhandahålla tullmyndigheterna alla nödvändiga upplysningar och handlingar avseende det pris som valts (se analogt domen i det ovannämnda målet Unifert, punkterna 16 och 21).

32 Utifrån dessa klargöranden beträffande innebörden av det ovannämnda uttrycket ”… tullvärdet”, som hänvisar till tullbestämmelserna och som således ger importören den valmöjlighet som beskrivs i föregående punkt, skall domstolen därefter fastställa innebörden av tillägget ”det deklarerade” i detta uttryck för att besvara Corte suprema di cassaziones fråga huruvida även tullmyndigheten har möjlighet att till grund för tillämpningen av en antidumpningstull välja priset vid en tidigare försäljning.

33 Genom tillägget av bestämningen ”det deklarerade” lyfts det i artikel 1.2 i beslut nr 67/94 fram att det inte är tullvärdet som sådant som skall ligga till grund för att tillämpa en antidumpningstull, utan det tullvärde som importören har deklarerat. Av nämnda bestämmelse följer således att priserna vid de försäljningar som ägt rum före den försäljning vars pris importören har valt för att upprätta tulldeklarationen inte kan beaktas vid tillämpningen av en antidumpningstull. Det framgår således att själva ordalydelsen i artikel 1.2 i beslut nr 67/94 utgör hinder för att det skulle föreligga en möjlighet för tullmyndigheterna att välja priset vid den första försäljningen som grund för tullvärdet vid fastställandet av en antidumpningstull.

34 Den italienska regeringen har emellertid gjort gällande att i målet vid den nationella domstolen kunde tullmyndigheterna fastställa tullen på grundval av OME-DTEC:s försäljning av hematittackjärn till CMP, eftersom sistnämnda företag självt är en näringsidkare inom gemenskapen. Kommissionen har för sin del visserligen medgett att ordalydelsen i beslut nr 67/94 inte ger någon möjlighet att beräkna en rörlig tull annat än på grundval av priset vid den sista transaktionen, som angetts i tulldeklarationen. Den har dock påpekat att syftet med en antidumpningsåtgärd som grundar sig på fastställandet av ett minimiimportpris lätt kan kringgås och att det vid användandet av det pris som fastställts i samband med den sista försäljningen finns en ”viss spänning” mellan syftet med tullagstiftningen, å ena sidan, och syftet med rörliga antidumpningstullar som grundar sig på ett minimiimportpris, å andra sidan.

35 Domstolen erinrar i det avseendet om att det av ordalydelsen i artikel 1.2 i beslut nr 67/94 uttryckligen och otvetydigt följer att utgångspunkten vid fastställandet av en antidumpningstull är det deklarerade tullvärdet. Det skall därför först fastställas huruvida det finns fog för de argument som anförts av den italienska regeringen och av kommissionen, och huruvida de i så fall kan påverka det resultat som följer av ordalydelsen i artikel 1.2 i beslut nr 67/94.

36 Vad för det första beträffar den italienska regeringens argument rörande ordalydelsen i artikel 1.2 i beslut nr 1751/94 om införande av en slutgiltig antidumpningstull skall det anses att uttrycket ”det godkända tullvärdet”, som förekommer i denna bestämmelse, avser att framhålla en självklarhet, nämligen att det pris som deklaranten har angett inte som sådant måste godtas vid fastställandet av en antidumpningstull.

37 I artikel 29.1 i gemenskapens tullkodex föreskrivs nämligen att tullvärdet, det vill säga transaktionsvärdet, om nödvändigt skall justeras enligt artiklarna 32 och 33 i samma tullkodex. Vidare framgår det exempelvis av artikel 29.1 d och 29.2 i tullkodexen att tullmyndigheterna är behöriga att undersöka det pris som deklaranten har angett och, i förekommande fall, inte godta det. Ordalydelsen i artikel 1.2 i beslut nr 1751/94 innehåller följaktligen inte något som påverkar det resultat som följer av ordalydelsen i artikel 1.2 i beslut nr 67/94.

38 Den italienska regeringen har för det andra hävdat att antidumpningsbestämmelsernas syften skall beaktas, och för det ändamålet skall samtliga etapper vid en senare försäljning tas i beaktande, varvid ett alltför formalistiskt synsätt skall undvikas.

Vid flera på varandra följande försäljningar som leder till att en vara övergår till fri omsättning, skall de olika försäljningar som skett i syfte att importera varan till gemenskapens tullområde anses utgöra förberedande stadier till importen, så att den tidpunkt som skall beaktas för att fastställa tullvärdet vid tillämpningen av en antidumpningstull med nödvändighet motsvarar tidpunkten för det första förvärvet av varan av en näringsidkare inom gemenskapen, eftersom det är vid den tidpunkten som varan kommer in i ”gemenskapsområdet”.

39 Som generaladvokaten med rätta har påpekat i punkterna 56–58 i sitt förslag till avgörande följer det av artiklarna 1 och 2.1 i grundbeslutet att antidumpningsbestämmelserna syftar till att skydda mot dumpad eller subventionerad import och att en antidumpningstull får tillämpas på varje dumpad vara vars övergång till fri omsättning inom gemenskapen vållar skada.

40 Med hänsyn till dessa bestämmelser förutsätter således tillämpningen av en antidumpningsåtgärd att införandet av varor på gemenskapsmarknaden vållar gemenskapsindustrin skada. Antidumpningslagstiftningen avser inte försäljningen av varor som sådan – som i det nu aktuella fallet den första försäljningen av hematittackjärn av OME-DTECH till CMP – så länge dessa varor faktiskt inte har exporterats till gemenskapens tullområde eller övergått till fri omsättning i gemenskapen. Antidumpningstullar är nämligen avsedda att neutralisera den dumpningsmarginal som blir resultatet av skillnaden mellan priset vid export till gemenskapen och normalvärdet för varan och att på så sätt undanröja den skadliga inverkan av importen av de aktuella varorna till gemenskapen. Som framgår av skälen 64 och 67 i beslut nr 67/94 anses, i fråga om hematittackjärn, minimipriset på 149 ecu per ton utgöra den prisnivå vid vilken den aktuella importen inte längre vållar gemenskapsindustrin väsentlig skada.

41 Syftet med antidumpningsbestämmelserna innebär således i princip inte att det skall tas ut en antidumpningstull som fastställts på grundval av det pris som fastställts vid en tidigare försäljning av de aktuella varorna, om det pris som deklaranten faktiskt betalat eller skall betala uppgår till eller överstiger det minimipris som föreskrivs i antidumpningsåtgärden.

42 Den italienska regeringen har dock mer exakt hävdat att det följer av syftet med beslut nr 67/94 att, vid flera på varandra följande försäljningar i syfte att importera en vara till gemenskapen med följden att varan övergår till fri omsättning, det första förvärvet av varan av en näringsidkare inom gemenskapen är avgörande för tillämpningen av antidumpningstullen. Gemenskapsmarknaden påverkas nämligen negativt inte bara av att varor som säljs till underpris faktiskt förs in till gemenskapens tullområde, utan även av att en näringsidkare inom gemenskapen som köper varor till ett lägre pris än andra näringsidkare inom gemenskapen gynnas jämfört med dessa.

43 Detta argument förutsätter att syftet med beslut nr 67/94 kan kringgås vid flera på varandra följande försäljningar, även om – såsom i målet vid den nationella domstolen – priset vid den sista försäljningen, i det skede då varan övergår till fri omsättning, överstiger minimiimportpriset.

44 I det avseendet påpekar domstolen att enbart den omständigheten att en näringsidkare inom gemenskapen som köper varor till ett lägre pris än andra näringsidkare inom gemenskapen kan gynnas jämfört med dessa inte strider mot syftet med beslut nr 67/94. Syftet är nämligen inte att frånta importörerna eventuella vinster utan, som framgår av skäl 64 i beslutet, att förhindra att gemenskapsindustrin, det vill säga producenterna, vållas väsentlig skada.

45 För det tredje har den italienska regeringen, med stöd av kommissionen, slutligen gjort gällande att den rörliga antidumpningstull som införts genom beslut nr 67/94 lätt kan kringgås, särskilt genom en korsvis priskompensation som tillämpas på andra varor eller genom att deklarera priser som höjts på konstlad väg.

46 Domstolen erinrar om att enligt artikel 13.2 i grundbeslutet skall de åtgärder varigenom en antidumpningstull införs bland annat ange den införda tullens belopp och typ samt vissa andra uppgifter. Av bestämmelsen följer att institutionerna, inom ramen för sitt utrymme för skönsmässig bedömning, fritt kan välja mellan de olika typerna av tull (se dom av den 11 juli 1990 i de förenade målen C-305/86 och C-160/87, Neotype Techmashexport mot kommissionen och rådet, REG 1990, s. I-2945, punkt 58). När det gäller hematittackjärn med ursprung i de stater som avses i beslut nr 67/94 hade kommissionen således möjlighet att införa en särskild tull, eventuellt kombinerad med en rörlig tull, som är svårare att kringgå (se, beträffande rådets förordning (EEG) nr 3068/92 av den 23 oktober 1992 om införande av en slutgiltig antidumpningstull för import av kaliumklorid med ursprung i Ryssland, Ukraina eller Vitryssland (EGT L 308, s. 41; svensk specialutgåva, område 11, volym 20, s. 34), i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 643/94 av den 21 mars 1994 (EGT L 80, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 29, s. 268), förstainstansrättens dom av den 29 september 2000 i mål T-87/98, International Potash Company mot rådet, REG 2000, s. II-3179, punkterna 43–48). Såsom anges i skäl 66 i beslut nr 67/94 beslutade dock kommissionen, genom att använda sitt utrymme för skönsmässig bedömning, att i det fall som nämnda beslut avsåg var ”införandet av ett minimipris … lämpligare än någon annan typ av åtgärd för att uppnå” de mål som eftersträvades genom beslutet.

47 Eftersom en rörlig tull lätt kan kringgås och detta kan undvikas genom att införa en särskild tull eller en kombination av en rörlig tull och en särskild tull, kan den omständigheten att kommissionen trots allt valde att införa en rörlig tull genom beslut nr 67/94 inte i sig motivera att man, till nackdel för importörerna, gene-

rellt upphör med att fastställa antidumpningstullen på grundval av det deklarerade tullvärdet, såsom föreskrivs i detta beslut.

48 Mot bakgrund av det ovan anförda kan de argument som anförts av den italienska regeringen och av kommissionen inte påverka det resultat som uttryckligen och otvetydigt följer av ordalydelsen i artikel 1.2 i beslut nr 67/94 (se analogt dom av den 8 december 2005 i mål C-220/03, ECB mot Tyskland, REG 2005, s. I-10595, punkt 31).

49 Under dessa omständigheter finner domstolen att tullmyndigheterna, i enlighet med artikel 1.2 i beslut nr 67/94, vid tillämpningen av den antidumpningstull som införts genom det beslutet inte kan fastställa tullvärdet på grundval av det pris som fastställts för de aktuella varorna vid en försäljning som ägde rum före den försäljning som tulldeklarationen avser, när det deklarerade priset motsvarar det pris som faktiskt betalats eller skall betalas av importören.

Huruvida tullmyndigheterna, vid tillämpningen av den antidumpningstull som införts genom beslut nr 67/94, har möjlighet att hänvisa till en tidigare försäljning när de betvivlar att det pris som angetts i tulldeklarationen är korrekt

50 För att avgöra huruvida tullmyndigheterna, vid tillämpningen av en antidumpningstull enligt beslut nr 67/94, kan hänvisa till det pris som fastställts vid en försäljning som ägde rum före den försäljning som tulldeklarationen avser, när de betvivlar att det pris som angetts i tulldeklarationen är korrekt, skall domstolen undersöka de relevanta bestämmelserna i tillämpningsförordningen och artiklarna 29–31 i gemenskapens tullkodex med beaktande av vad som särskilt utmärker en rörlig antidumpningstull.

51 Enligt artikel 1.3 i beslut nr 67/94 skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

52 Det skall i det sammanhanget påpekas att det i artikel 181a i tillämpningsförordningen, vilken artikel infördes genom förordning nr 3254/94, föreskrivs att om tullmyndigheterna har anledning att betvivla att det deklarerade värdet utgör det sammanlagda belopp som betalats eller skall betalas, behöver de inte fastställa tullvärdet på grundval av transaktionsvärdesmetoden, och de kan neka att godta det deklarerade priset om dessa tvivel inte undanröjs efter att eventuellt ha begärt att ytterligare upplysningar eller handlingar skall inges och efter att ha gett den berörda personen rimlig möjlighet att yttra sig över anledningen till dessa tvivel.

53 Denna bestämmelse i tillämpningsförordningen hade visserligen ännu inte trätt i kraft när de varor som är i fråga i målet vid den nationella domstolen deklarerades, men enligt de uppgifter som kommissionen har lämnat kodifierar bestämmelsen allmän tullpraxis såväl på internationell nivå som på gemenskapsnivå, på det sätt som den tillämpades vid tidpunkten för omständigheterna i målet vid den nationella domstolen. Vidare föreskrivs i artikel 29.2 a i gemenskapens tullkodex samma krav vad gäller förfarandet om tullmyndigheterna har skäl att anse att det närstående förhållandet mellan köparen och säljaren har påverkat priset. Följaktligen skall det anses att dessa krav vad gäller förfarandet ingår i värderingssystemet.

54 Med hänvisning till artikel 181a i tillämpningsförordningen och till ovannämnda tullpraxis anser kommissionen att de italienska tullmyndigheterna hade rätt att använda det pris som hade fastställts vid en försäljning som ägde rum före den försäljning på grundval av vilken tullvärdet deklarerades.

55 Domstolen påpekar att det i artikel 181a i tillämpningsförordningen endast anges att tullmyndigheterna ”[inte] behöver … fastställa tullvärdet … på grundval av transaktionsvärdesmetoden”, men det anges inte vilket annat värde som i så fall skall ersätta transaktionsvärdet.

56 Enligt artiklarna 30 och 31 i gemenskapens tullkodex, vilka är tillämpliga på den antidumpningstull som införts genom beslut nr 67/94 enligt artikel 1.3 i nämnda beslut, gäller att om tullvärdet för importerade varor inte kan fastställas enligt artikel 29 i tullkodexen, skall det fastställas i första hand enligt artikel 30 och i andra hand enligt artikel 31.

57 Följaktligen uppkommer frågan huruvida tullmyndigheterna, när det under den utredning som avses i punkt 52 i förevarande dom är omöjligt att fastställa det verkliga transaktionsvärdet, det vill säga det pris som faktiskt betalats eller skall betalas i samband med den transaktion som tulldeklarationen avser, i enlighet med artiklarna 30 och 31 i gemenskapens tullkodex kan hänvisa till priset vid en tidigare försäljning.

58 Artikel 30 i gemenskapens tullkodex syftar i huvudsak till att tullvärdet skall fastställas på grundval av det pris som allmänt tillämpas för den aktuella varan. Det som särskilt utmärker dumpning är dock att en vara förs in till gemenskapsmarknaden till ett pris som understiger det pris som tillämpas på denna marknad. Det som särskilt utmärker en rörlig antidumpningstull är att denna tull beräknas på grundval av skillnaden mellan minimiimportpriset och det pris som faktiskt överenskommits för den aktuella varan. Det tullvärde som fastställs i enlighet med nämnda artikel 30, med hänvisning till de priser som i allmänhet betalats eller skall betalas, kan följaktligen inte användas vid tillämpningen av en rörlig antidumpningstull.

59 I artikel 31.1 i gemenskapens tullkodex föreskrivs att tullvärdet, på de villkor som anges däri, skall fastställas på grundval av tillgängliga data inom gemenskapen genom användning av rimliga medel som är förenliga med principerna och de allmänna bestämmelserna i de internationella avtal och bestämmelser som anges i artikeln.

60 I det avseendet skall det erinras om att det följer av rättspraxis att syftet med gemenskapsbestämmelserna rörande tullvärderingen är att upprätta ett rättvist, enhetligt och neutralt system som utesluter användning av godtyckliga eller fiktiva tullvärden (domen i det ovannämnda målet Unifert, punkt 35, samt dom av den 19 oktober 2000 i mål C-15/99, Sommer, REG 2000, s. I-8989, punkt 25, och av den 16 november 2006 i mål C-306/04, Compaq Computer International Corporation, REG 2006, s. I-10991, punkt 30), och att detta syfte uppfyller de krav som följer av handelsbruk (dom av den 25 juli 1991 i mål C-299/90, Hepp, REG 1991, s. I-4301, punkt 13). Enligt punkt 2 i de förklarande anmärkningarna om tullvärde i bilaga 23 till tillämpningsförordningen avseende artikel 31.1 i gemenskapens tullkodex bör de värderingsmetoder som skall tillämpas enligt artikel 31.1 vara de metoder som fastställs i artiklarna 29 och 30.2 i tullkodexen, men en ”rimlig flexibilitet” i användningen av dessa metoder skulle vara i överensstämmelse med målen och bestämmelserna i artikel 31.1 i tullkodexen.

61 Med hänsyn till att det är nödvändigt att fastställa ett tullvärde för att tillämpa en rörlig antidumpningstull och med hänsyn till den ”rimliga flexibilitet” som omnämns i punkt 2 i de förklarande anmärkningarna, skall det godtas att det pris som fastställts vid en försäljning som ägde rum före den försäljning som tulldeklarationen avser kan utgöra tillgängliga data inom gemenskapen som enligt artikel 31.1 i gemenskapens tullkodex kan ligga till grund för fastställandet av tullvärdet. Med hänsyn till det som särskilt utmärker en rörlig antidumpningstull, vilket angetts i punkt 58 i förevarande dom, utgör hänvisningen till detta pris ett sätt att fastställa tullvärdet som är både

”rimligt”, i den mening som avses i nämnda artikel 31.1, och förenligt med principerna och de allmänna bestämmelserna i de internationella avtal och de bestämmelser som det hänvisas till i artikel 31.1.

62 Enligt artikel 31.2 b i gemenskapens tullkodex skall emellertid inget tullvärde fastställas enligt artikel 31.1 på grundval av ett system som gör det möjligt att för tulländamål godta det högre av två alternativa värden. Anpassat till en situation där det är fråga om en rörlig antidumpningstull utgör denna bestämmelse hinder för ett system som gör det möjligt att godta det lägsta värdet. Vidare utgör artikel 31.2 g i tullkodexen hinder för att tullvärdet fastställs på grundval av godtyckliga eller fiktiva värden.

63 Följaktligen skall det påpekas att det relevanta tullvärdet för att fastställa en rörlig antidumpningstull motsvarar det pris som överenskommits i samband med den försäljning som ägde rum närmast före den försäljning som tulldeklarationen avser och vars riktighet tullmyndigheterna objektivt sett inte har någon anledning att betvivla.

64 Mot bakgrund av det ovan anförda skall tolkningsfrågan besvaras enligt följande. I enlighet med artikel 1.2 i beslut nr 67/94 kan tullmyndigheterna, vid tillämpningen av den antidumpningstull som införts genom det beslutet, inte fastställa tullvärdet på grundval av det pris som fastställts för de aktuella varorna vid en försäljning som ägde rum före den försäljning som tulldeklarationen avser, när det deklarerade priset motsvarar det pris som faktiskt betalats eller skall betalas av importören. Om tullmyndigheterna har anledning att betvivla att det deklarerade värdet är korrekt, och dessa tvivel kvarstår efter det att de har begärt ytterligare upplysningar och efter det att de har gett den berörda personen en rimlig möjlighet att yttra sig över anledningen till dessa tvivel, utan att det varit möjligt att fastställa det pris som faktiskt betalats eller skall betalas, kan de i enlighet med artikel 31 i gemenskapens tullkodex

beräkna tullvärdet, vid tillämpningen av den antidumpningstull som införts genom beslut nr 67/94, med hänvisning till det pris som överenskommits för de aktuella varorna i samband med den försäljning som ägde rum närmast före den försäljning som tulldeklarationen avser och vars riktighet tullmyndigheterna objektivt sett inte har någon anledning att betvivla.

Rättegångskostnader

65 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

I enlighet med artikel 1.2 i kommissionens beslut nr 67/94/EKSG av den 12 januari 1994 om införande av en preliminär antidumpningstull på import till gemenskapen av hematittackjärn med ursprung i Brasilien, Polen, Ryssland och Ukraina kan tullmyndigheterna, vid tillämpningen av den antidumpningstull som införts genom det beslutet, inte fastställa tullvärdet på grundval av det pris som fastställts för de aktuella varorna vid en försäljning som ägde rum före den försäljning som tulldeklarationen avser, när det deklarerade priset motsvarar det pris som faktiskt betalats eller skall betalas av importören.

Om tullmyndigheterna har anledning att betvivla att det deklarerade värdet är korrekt, och dessa tvivel kvarstår efter det att de har begärt ytterligare upplysningar och efter det att de har gett den berörda personen en rimlig möjlighet att yttra sig över anledningen till dessa tvivel, utan att det varit möjligt att fastställa det pris som faktiskt betalats eller skall betalas, kan de i enlighet med artikel 31 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen beräkna tullvärdet, vid tillämpningen av den antidumpningstull som införts genom beslut nr 67/94, med hänvisning till det pris som överenskommits för de aktuella varorna i samband med den försäljning som ägde rum närmast före den försäljning som tulldeklarationen avser och vars riktighet tullmyndigheterna objektivt sett inte har någon anledning att betvivla.

Underskrifter